

"Pravi muševi ne sagibaju koljena pred lažnim duhom vremena, jer to traži od nas muševni ponos. Kakav je duh vremena danas? Ne priznaje se više nikakav autoritet. Nema, tako kažu, istine, koja bi nadilazila čovječji um. Nema nikakva prekogrobnoga života. Nema zakonitog učiteljstva na zemlji, koje bi moglo sigurno prosuditi, što je dobro, a što je zlo, gdje je istina, a gdje je laž.

Odatle upravo od pomanjkanja žive vjere i onaj bijesni boj protiv katoličke Crkve, od Boga postavljene učiteljice istine svima ljudima. Odatle onda npr. i nijekanje roditeljske vlasti i naučavanje, kako to čine komunisti, da djeca nisu dužna pokoravati se roditeljima. Odatle nijekanje nerazrješivosti ženidbe i propagiranje slobodne ljubavi. Odatle prezir dana Gospodnjega. Odatle onda i lakoumna samoubojstva, koja neki luđaci smatraju junaštvom. Odatle nekažnjeno robljenje i pljačkanje naših crkava. Odatle tolika grozna ubojstva ljudi kao da se radi o pilićima. Odatle glorificiranje razvratnosti u kinu i štampi. I tko se usudi usprotiviti takvu duhu vremena i takvu strašnom zlu odlučno prigovoriti, bit će u najmanju ruku smatran čudakom.

A pitam vas, muševi, koji ste prošli mnogo oluja života, nije li sramota za muža, da ono što je crno, nazove bijelim, da ono što je ružno, nazove lijepim, da ono što je gorko, nazove slatkim, da ono što je zlo, nazove dobrim samo zato, što je takav duh vremena? Od svega ropstva najsrमतnije je i najpogubnije ropstvo uma. A mnogi muševi danas ne vide svoje vlastite sramote, kad klipšu za krilaticama razvratnih ljudi, kao da im je Bog progovorio s nebesa na usta proroka.

Nije li dobro prorekao pustinjak Anton, kad je rekao svojim učenicima: Doći će vrijeme, kad će ljudi poludjeti, i kad budu vidjeli jednoga, koji nije lud kao što su i oni, vikat će na njega: Lud si! samo zato, što nije lud kao što su i oni?

Ponos, dakle, i čast muža zahtijeva, ne da se ljulja kao trska pred lažnim duhom vremena, nego da stoji čvrst i odlučan, da i pogine za ono, što je upoznao kao istinu. A istina je, da pravoga Boga, Stvoritelja svijeta, i njegov divni zakon ne mogu zamijeniti nikakve zemaljske veličine i lijepe fraze brbljavaca. Sakrament ženidbe i blagoslov, koji on donosi sa sobom, ne može nadomjestiti slobodna ljubav. Kršćanski odgoj u obitelji ne može nadomjestiti škola bez Boga. Načelo kršćanske pravde među narodima i državama ne može zamijeniti ili nadoknaditi načelo surove sile i mržnje.

Sramota je, dakle, za muža, da sagne koljeno pred lažju vremena, u kojemu živi. Budite zato pravi muševi!

Ima li, dakle, smisla oduševljavati se za lažne ideje vremena i za njihove nosioce, za te mizerne bogove iz zemlje i praha, koji će svi proći kao pljeva, kad Bog zavitla snažnom desnicom svojom. Stojmo, dakle, na to nas upućuje zdrav razum! Stojmo, dakle, čvrsto uz onoga, koji je Gospodin sadašnjosti kao i prošlosti i budućnosti, vjerovali to ljudi ili ne!

Pravi muševi ne sagiblju koljena pred lažnim duhom vremena, jer konačna pobjeda ipak ne pripada njemu nego Bogu! Ljudski sudeći, nije onoj trojici junačkih mladića bilo spasa, kad su uskratili poslušnost i nisu htjeli pokleknuti pred zlatnim, ali mrtvim bogom

Nabukodonozorovim pa su zato bili bačeni u ražarenu peć. Ali njihova vjera u živoga Boga bila je neslomljiva. I on ih je izbavio. Izbavio tako, da im ni vlas na glavi nije izgorjela u strašnom ognju, jer stoji pisano:

„Ja sam Gospodin i nema drugoga!“ A jer je apsolutni Gospodar svega, zato mora uvijek biti pobjednik.

Zapamtite, dakle, dobro! Kako god prošli ratovi i revolucije, što ih proživljavamo, kako god prošlo orijaško rvanje u svijetu, posljednji pobjednik bit će Gospodin Bog...

Ima li, dakle, smisla oduševljavati se za lažne ideje vremena i za njihove nosioce, za te mizerne bogove iz zemlje i praha, koji će svi proći kao pljeva, kad Bog zavitla snažnom desnicom svojom. Stojmo, dakle, na to nas upućuje zdrav razum! Stojmo, dakle, čvrsto uz onoga, koji je Gospodin sadašnjosti kao i prošlosti i budućnosti, vjerovali to ljudi ili ne!

Pravi muževi ne sagibaju koljena pred lažnim duhom vremena, jer to zahtijeva konačno i prava ljubav prema samomu sebi i domovini.

Ako je Bog, kao što jest, apsolutni Gospodar svega, može li on, koji je vječna pravda, dopustiti, da se trajno i nekažnjeno gazi njegov sveti zakon? Nije zato bez razloga zavapio prorok :

‘Jao vama, koji zlo zovete dobrim, a dobro zlim. Koji tminu zovete svjetlo, a svjetlo tminom, koji gorko zovete slatkim, a slatko gorkim!’

Kakvu nadu, pitamo vas, kakvu nadu mogu da još imaju oni, koji su ostavili izvor života — Boga, i priklonili se laži prolaznoga vremena, koje je sve istinske vrednote života zaniijekalo? Budite uvjereni, da će svaki, koji zanemari Boga i prikloni se lažnom duhu vremena i zlu, koje ono sije, prije ili kasnije iskusiti što znači riječ prorokova : ‘Znaj i vidi, kako je zlo i kako je gorko, što si ostavio Gospodina Boga svoga, i što nema straha njegova u tebi, veli Gospod nad vojskama!’

Došlo, dakle, što mu drago u ovim žalosnim vremenima, mi nećemo nikada sagnuti koljena pred zlom, koje se širi, pred lažnim duhom vremena, koje je protivno Bogu. To traži od nas muževni ponos, to traži od nas Bog, to traži prava ljubav prema samomu sebi i domovini, koja ne računa s trskama nego s pećinama, s muževima, koji su na mjestu. Prije nego je vođa Izraelaca Jozua imao ući u obećanu zemlju, da se ne bi uplašio na očigled pogibelji, reče mu Gospod: ‘Ohrabri se i budi jak!’

I ja vam dovikujem na domaku oluje, koja prijeti čitavom svijetu: Ohrabrite se i budite jaki u vjeri, koju očevi vaši ispovijedaju već 1300 godina! Ostanite vjerni Bogu i njegovu zakonu, da uđete jednom u zemlju živih i da postignete krunu vječnoga života, koju je Bog obećao onima, koji budu vjerni do smrti njemu, Stvoritelju i Gospodaru svijeta."